Quodam. ¶ Decidit dubium exortum ex duabus
gratijs Nicolai ⁊ Celeſtini: ⁊ proceſſu facto ꝑ pri
mam ſecuta poſt reuocatoria. et deciſionis cauſam exꝓ
mit ibi: Prima enim. Jo. an. a ¶ Quodam. Al's hoc
erat de iure cōmuni. ſ. eo. ti. hi qui. b ¶ Anteferri.
Ad idē. ʒ. de con
ceſ. preben. aucto
ritate.
c ¶ Conſtitutio
reuocatoria: de q̄
vidiſti. ſ. ꝓxi. c.
d ¶ Ignoranti.
ſ. eo. ſi poſtq̄ȝ. et
c. dudū. ⁊. c. ſi be
Ad. neficia. ⁊c̄. (hec
iura apte ꝓbant
decretū pape li/
gare ignorātes.
ad idē. ʒ. de ɔceſ.
preben. q: cūctis
et vide ꝙ dixi. ſ.
c. ſi aplice. Joh.
andree.)
e ¶ Collatio.
quia ſi preceſſiſ/
ſet collatio ius
habuiſſet non ad
rem ſed in re: et
ſic nō fuiſſet reuo
catum per conſti
tutionē reuocato
riā. ſ. c. proxi. ʒ. de
conceſ. preben. c.
vl. et ſic no. ꝙ q̄s
ipedit aliū in eo
quod per ſe non
conſeqtur: ad idē
ʒ. de conceſ. ꝓbē.
auctoritate. ſʒ ibi
aliquid conſequi
tur: quia habet
ſcdam prebēdā:
quia alias ſolum
habiturus eſſet
tertiā. Jo. an.
Mandatuȝ. ¶ Tres
caſus dubios cū
ſcribitur ad colla
tionē capituli h̄
decidit: et in vlti
mo excipit. Se/
cundus ibi: Ad
beneficia. Terti⁹
ibi: Idē. exceptio
Addi. ibi: Niſi. (Tolle
lr̄am infra merl/
to cōprehēdit bn̄
ficia ⁊c̄. Jo. an.
f ¶ Mandatū.
decre. venit decla
ratiue ad decre.
ſ. eo. cum in illis
in fine.
g ¶ Beneficio
decurato non ꝓ/
uidebitur. ſ. eo.

ti. cum illis in fi. nec de dignitate. ſ. eo. ti. c. vlti.
h ¶ Collationē. De ſpectāte ad pn̄tationē inſtitutionē
vel electionē nō poterit ꝓuideri. ſ. eo. cū in illis. §. cum
aūt. i ¶ Capli. Idē enim eſt facere per aliū qđ ꝑ ſe
ʒ. de re. iur. q ꝑ aliū. cū ſuis ɔcor. ff. qđ cuiuſqȝ vniuer.

a Quodā per litteras feli
cis recordationis Ni/
colai pape predeceſſoris no/
ſtri canonicatuȝ ſub expecta/
tione vacature prebende in
certa eccleſia obtinente: ſuc/
ceſſor eius Celeſtinus cuidā
alteri ſimilem in eadeȝ eccle/
ſia gratiam fecit: quem omni
bus etiam ante ipſum aucto/
ritate apoſtolica: vel qua/
uis alia in eccl'ia ipſa recepti
b voluit anteferri: cum inter/
poſitione decreti: priuſq̄ȝ ta/
men ad primum ⁊ eius execu
tores ſecunde gratie noticia
perueniſſet: vacans preben/
da eidem primo per ſuos fu/
it executores collata: poſt hu
iuſmodi autem ⁊ ante factaȝ
ſecundo collationem ipſius
c prebende: noſtra conſtitutio
reuocatoria emanauit: ⁊ quo
niam quis eorum ius habe/
at in prebēda huiuſmodi du
bitatur: nos neutrum illorū
decernimus ius habere ī ea/
dem. ¶ Prima enim colla/
tio poſt et contra decretum
a dicto Celeſtino interpoſi/
tum facta: licet ab ignoran/
d tibus ⁊ etiam ignoranti non
obtinet firmitatē. Jus ve/
ro quod ſecundo ad preben/
dam non in prebenda huiuſ/
modi competebat (cum no/
e ſtram reuocationem eius col
latio non preceſſerit) per eaȝ
penitus eſt ſublatū. I deȝ.

Mandatum de prouidendo
de beneficio ad collationem
capituli pertinentem nō tan/
git ius ſingularis canonici.
hoc dicit ſm̄ Zen. ca. XLI

f Mandatuum apoſto/
licum tibi directum:
g vt. T. clerico d̄ beneficio ſpe/
h ctante ad collationem nar/
boñ. capituli prouideres: be/
i neficia eiuſdem capituli: ſi/
ue dentur in communi per ip
ſum ſiue per canonicos eiuſ/
dem eccleſie ſingulares vice
ac auctoritate capituli: aut
ex iure ipſius de conſuetu/
k dine vel ſtatuto merito com/
prehendit. ¶ Ad beneficia
tamen ratione dignitatum:
perſonatuum: vel officiorum
que nonnulli ex eiſdem ca/
nonicis obtinent in ipſa ec/
cleſia: ad eorundem collatio/
nem ſpectantia: mandatum
l huiuſmodi minime ſe exten/
dit. ¶ Idē eē cēſemus ſi ra/
tione prebendarum ſuarum
ad ipos canōicos collatio di
m ctorum beneficiorum ſingu/
lariter pertinere noſcatur.
Niſi cōtineat forſitan in mā/
dato: ꝙ eidem clerico proui/
deas de beneficio ad collati/
onē Narboñ. capituli perti/
nētē: cōmuniter vel diuiſim.
tunc enim de beneficijs que
ad ipſorum collationem per/
n tinent: ratione huiuſmodi ꝓ/
bendaruȝ poteris ꝓuidere.

De clerico egrotante.

Bonifacius octauus

Datio coadiutorum epiſco/
porum et ſuorum ſuperioruȝ
eſt de maioribus cauſis: et
ſpectat ad ſolum papam: po/
teſt tamen epiſcopus ſenio
vel infirmitate perpetua im
peditus: de conſenſu capi/
tuli ſui vel maioris partis ſi
bi auctoritate apo. vnum vel
duos coadiutores aſſume/
re et ſi demens fuerit: capitu
lum aut due partes ipſi⁹ hoc
facient. Sed ſi epiſcopus cō/
tradicit tūc nil innouabit ca
pitulū: ſed epi ⁊ eccleſie con/
ditionem q̄ȝcito poterit inti/
mabit pape: et coadiutores
illi ſumptus moderatos ha/
bebunt de ꝓuentibus prela
torum ipſorum. Jo. an. ca. I

ite eorū. §. ſi decu
riones (Ideȝ ſm Additio.
Archi. ſi caplm
cōiter ordinat ꝙ
qſqȝ canonicus
dūuiuit conferat
certa beneficia. ſi
cut ſuo tempore
dicit factū in ec/
cleſia Bonoñ.
Jo. an.)
k ¶ Statuto.
Eſt forte conſue
tudo vel ſtatutū
ꝙ beneficia va/
cantia primo mē
ſe pertinentia ad
collationē capitu
li ɔferat primus
canonicus: vacā
tia ſecundo ſecun
dus: tertio terti⁹
et ſic de ſingulis.
vl' ꝙ beneficia fa
miliarium ſuorū
ſpectantia ad col
lationeȝ capituli
vacantia canoni
ci cōferant tales
conſuetudines et
ſtatuta ſūt ī mul
tis eccleſijs galli
canis.
l ¶ Extendit.
Quia papa non
intendebat gra/
uare alteram di/
gnitatem capitu
li ſed totum capi
tulum. ſ. eo. cum
in illis. ad fineȝ.
m ¶ Singulari
ter. quaſi non vi/
ce capituli: vt in
primo reſponſo.
Jo. an.
n ¶ Prebenda/
rum. vel dignita
tum vel officioꝝ
ipſius eccleſie: vt
in ſecundo reſpō
ſo. et non ꝙ dicit
ratione huiuſmo
di prebendarum
quaſi dicat ſi per
tineret ob aliam
cauſam puta pro
pter alia benefi/
cia que habet in
alia eccleſia: man
datum tunc non
cōprehendit illa.

P Aſtoralis officij de/bitum exequentes declaramꝰ atq3 ſtatuimus coadiuto/rum epiſcoporū et ſuperiorū ꝑlatorū datione intelligēdā b eſſe de cauſis maioribꝰ: ⁊ refe rendā ad ſedez apoſto. ac ab c ea (conſuetudine non obſtā d te contraria) tantummodo poſtulandam. Verum ne hoc pretextu eccleſie (exiſten/ e tes precipue in remotis) diſ/pendia patiantur: nos earuz in hac parte indemnitatibus precauere volentes: hac ge/nerali cōſtitutione ſancimꝰ: vt epiſcopus ſenio aut vali/tudine corꝑali grauatus: vel etiam alias adeo impeditus f perpetuo: vt officiū ſuum ne queat exercere: poſſit de ſui cōcilio ⁊ aſſenſu capituli: vel g maioris ꝑtis ipſius vnuz vel h duos auctē apoſtolica coad/iutores aſſumere ad dictum officium exequenduz. Si i vero epiſcopus demens fue/rit: ⁊ quid velit aut nolit ex/primere neſciat: vel non poſ/ k ſit: tunc eiꝰ capitulū vel due ipſiꝰ partes eadez auctorita/ l te vnum aut duos coadiuto res aſſumant idoneos: qui m eius officium exequantur.

Si autez epiſcopus ſenio aut īcurabili morbo grauatꝰ vel ꝑpetuo īpedimēto deten/tus: ad ſui executionē officij reddat̄ inutil': ⁊ coadiutorez n aſſumere aut habere nolue/rit: licz a capl'o reqſitꝰ: ꝓprio ſe illiꝰ nō indigere ſuffragio forſitan aſſerēdo: tūc nil per caplm īnouet̄: ſz h̄ caſu ⁊ etiā o ꝓximo: idē capitulū epi ⁊ ec/cleſie ſue conditionē ⁊ ſtatū: p ac facti circūſtantias vniuer/ſas: ꝗ̄cito poterit fidelit̄ ⁊ ex/plicite referat ad noticiaz di cte ſedis: recepturi humiliter et efficacit̄ īpleturi: qđ ſuꝑ h̄ ſedē ipſaz cōtigerit ordinari.

Preſenti quoq3 adijcimꝰ

Diuiſio P Aſtoralis. Primo declarat cuius ſit dare coadiutores epiſcoporū et ſuperiorū. Scđo ꝓuidet cum ep̄us coadiutorē vult ibi: Verum. Tertio ibi: Si vo. cū eſt demens. Quarto ibi: Si aū t. cū ep̄us coadiutorē nō vult. Quinto ibi: Preſenti. de coadiu/torꝫ expēſis ⁊ po teſtate. Sexto ibi: Ceterꝫ. ad ſu/periores ꝓrogat̄ qđ ep̄is dixerat. Jo. an.

a Paſtoralis. Emanauit ad de clarationē decre. ſ. co. ex parte. in fi. ⁊ eorū que ibi no. Hoſtiē. ⁊ eo. ti. de rectoribus in fine.

b Maioribꝰ. connumeret̄ er/go inter alias q̄s habes notatas ſ. de tranſla. c. j. de of. leg. ꝙ trāſ/lationē. de exceſ. ꝑla. ſicut vnire.

c Nō obſtan/te. No. ꝑ hāc lr̄az ꝯ roma. eccle. nō currit preſcriptio in his q̄ ſibi in ſi guū ſpālis ꝓuile gij reſeruauit: ſicē nec ꝯ ꝓuilegiū ꝑ lationis: de h̄. ſ. de preſcrip. cum nobis. d Tā tūmodo. ſic. ſ. e. li. de ſup. neg. pre la. eccl'ie. ꝗ nō ab

Additio archiep̄o (q̄ id ſolū ꝑt in ꝓuincia ſibi decreta ꝙ a iure repit̄ ꝯceſſum: vel ex ꝑſca ꝯſuetudine introductū. ix. q. iij. ꝯqueſtꝰ. ſ. e. li. đ ſup. neg. ꝑla. romana. Iſta ꝗ ꝑtās ꝯceſſa ep̄o et capl'o. vel minori ꝑti. ſeu ſoli capl'o metro politano. nō cōpeteret ep̄o viuēte. licz datio viſitatoris qn̄q3 cōpetat eo mortuo. ſ. eo. li. de ſup. neg. ꝑla. eccl'ie. Jo. an.) vel ꝑr̄iarcha vel legato: qꝛ in generali legatio ne talia nō tranſeūt in ꝑdicta decre. ꝙ trāſlatione. Ad decre. ſ. eo. ex ꝑte in fi. rn̄det̄ ꝙ illud fuit de ſpeciali au ctoritate vel mādato dn̄i pape: ⁊ ꝙ ita eſſet ꝑ antiqua iura ꝓbatur per cano. vij. q. j. c. j. ⁊ c. ꝗ̄uis triſte. cum multis capl'is eiuſdē q̄onis. ad idē decre. ſuꝑius allega te: ⁊ de regula. licet. vo. illa ſemꝑ. de renū. niſi ad fi.

e Remotis. His eni ꝑcipue ꝓuidēdū fuit. ad h̄. ſ. đ elec. nihil ē ad fi. f Perpetuo. Et ſic no. ꝙ licz egro tans laboret infirmitate incurabili. nō remouet̄ ſz dat̄ coadiutor: ad idē. ſ. eo. ti. ex ꝑte. ⁊ ſic reprobat̄ opi. B.

Addi. de q̄ no. ſ. eo. tua. (dicit Arch. rn̄deri poſſe ꝙ h̄ in ep̄o loquit̄. Jo. an.) g Maioris. Regularit̄ eni tenet qđ facit maior ꝑs: de his q̄ fi. a ma. par. ca. c. j. ⁊ đꝛ to/tum caplm feciſſe. lvj. diſ. apl'ica. cū ſimi. ſz hoc fallit. j. ꝓxi. caſu. h Auctē apl'ica. Sunt igit̄ iſti delegati pape in hac ꝑte. ⁊ ꝯcor. ſ. de offi. ordi. irrefragabili. ſ. de here. ad abolēdā in fi. ⁊ j. de ſta. regu. c. vno. ⁊ ī Cle.

Addi. qꝛ regulares. de ſup. neg. ꝑla. (⁊ in Cle. de ſup. neg. pre la. qꝛ regulares. cū ꝯcor.)

i Demēs. De ſuc. ab in te. cū dilectus. iij. q. ix. indicas. ⁊ eſt ſi. qđ dicit lex ꝙ qn̄ ꝑr̄ ē furioſus filiꝰ dat̄ curator ꝑr̄i. C. de cur. fu. ſi ꝑr̄. ff. e. ti. l. ij. al's aūt erubeſcit lex filios eſſe caſtigatores pa/rentū in auc̄. de nup. §. ſi ꝙ ſctm̄. coll'. iiij. de ma. ⁊ obe. cū inferior. ⁊ hic eſt ꝙ ipſi inuito coadiutorē nō de bunt: vt in ſe. rn̄ſo.

k Due ꝑtes. Et ſic nō ſufficit maior ꝑs: ⁊ ē ſpe ciale: ad idē. ſ. de elec. licet. ibi in e/lectiōe ro. pō. req runt̄ ad minꝰ due ꝑtes. ad idē. ſ. e. ti. ſcriptū. vbi in poſtulatiōe q̄ cō/currit cū electiōe due ꝑtes etiā req runt̄: ad idem. ſ. eo. li. đ elec. ſi qn̄. ⁊ c. indēnitatibꝰ. §. j. licet aūt hoc ſit ſpāle ꝙ due ꝑ tes debēt ꝯſenti/re: regl'ariter ē ꝙ due ꝑtes collegij vel vniuerſitatis debēt eſſe p̄ntes. ff. qđ cuiuſq3 vni uerſi. l. plane. ff. đ decre. ab or. fa. l. iij. (vide ꝙ no. Add de ma. ⁊ obe. c. ſi. in. iij. gl. ⁊ de his q̄ fi. a maio. par. capl. in glo. pe. ⁊ ꝙ ſuper ea dixi. Jo. an.)

l Aut duos. Hāc lr̄az quā. ſ. habueras h̄ videas re peritā: ꝑ quā lr̄am credo ꝙ ſi pl'es dare vellet n̄ poſſēt: ⁊ potuit papa ad h̄ motꝰ ēē ex eo ꝙ coadiutores debēt ſūptꝰ hr̄e ab eccl'ia: vt. j. e. §. ꝓxi. itemꝰ ꝗ ſcꝑture: qꝛ pa pa ſi de pl'ibus voluiſſet ſic expſſiſſet. de decl. ad audiē tiā. ⁊ ſufficit ita ſcꝑtū ēē. vj. q. iij. ſcꝑtū. ff. q̄ ⁊ a qb. l. pro ſpexit. cū ēt iſti nō ordinaria ſz delegata ꝑtāte fungāt̄. vn̄ hn̄t ꝑuare metas mādati. ſ. ti. ꝓxi. cui de nō. de re/ſcrip. cū dilecta. m Officiū. Eſt ꝗ coadiutori offi/ciū ea facere q̄ ꝑtinēt ad officiū eiꝰ cui deputatus eſt.

n Noluerit. Nō ē ꝗ idē facere ꝙ ꝯdicere: qꝛ ſi ꝯdicit caplm coadiutorē nō dat: ſi tacet ſecꝰ: vt in ꝓxi caſu ad h̄ fac. j. de reg. iur. is q̄ tacet. vbi dicā de h̄. et no. ar. ad h̄: qꝛ coadiutor nō dat̄ inuito: ad h̄. vij. q. j. ſcripſi. ⁊ c. q̄lit. ⁊ c. ꝗ̄uis. §. ecce. ſz h̄ eſt falſuz: qꝛ inuito dat̄: ad h̄ de ec. edi. ad audiētiā. j. in fi. ⁊ no. ſ. eo. ex ꝑte in vl. gl. Et iura illa nō in coadiutore ſed in ſubſtituto loquunt̄ q̄ nō dat̄ inuito: coadiutor aūt in caſu iſto ꝑ capitulum inuito ep̄o nō dat̄: al's aūt per eum ad quē ꝑtinet bene datur inuito: vt ibi dixi: ſed hic apoſto. auctoritate da tur: ſed hoc caſu non dabitur: quia capitulum in hoc ca ſu mandatum non habet a papa ad quem datio eius pertinet: vt in princi. o Proximo. ſ. quādo demēs eſt ep̄us ⁊ neſcit vel nō poteſt exprimere quid velit.

p Circūſtantias. Aliter eni ad veritatē ꝑuenire nos

poſſet.xxiij.q.viij.occidit.ſ.de teſti.cum cauſam.
a ¶ Moderatos. Ad idē.ſ.eo.ti.de rectoribus.ꝛ.c.ſe. nō eni cogunt ꝓprijs militare ſtipēdijs.x.q.ij. pcarie. xij.q.ij.charitate. b ¶ Abſtinentes. Ad idem.ſ.eo. de elec.nihil eſt.ꝛ co.li.e.ti.is cui.ꝛ.c. indemnitatibus .§.ſi vero.ꝛ intellige de alienatiōe immobiliū vl' mobilium pciosoꝝ: al's mobilia q̄ ſeruādo ſeruari nō pñt alienare poterunt ad inſtar tutoꝝ.C.de admi.tu.lex que tutores. Jo.an.

c ¶ Et ſi capitulum. ¶ Sede vacāte capl'm ſuccedit epo in ptāte inſtituendi: ſꝫ non in ptāte ꝯferēdi beneficia. h.d. ſm Jo.de fan. Et hmo improbat ſili tudinē. Scdo decidit caſum dubium ibi: pñtatos. qd dubiū fortifi cat ibi: Licꝫ. Jo.an. c ¶ Capitulum. Emanauit ad declarationē coꝝ que no.ſ.de maio.et obe. his q.ꝛ.c. cum olim. d ¶ Epi. Soluꝰ qd dic vt.ſ.ne ſe.va.c.vno. e ¶ Non poſſit. Dc.ſ.ne ſe.va.c. illa.(opi. Guil.ī Spe.de pñtatio ne nō facienda p capl'm vacāte ſede.ꝛ quō cōmendā facere pōt ſm Vin.q̄s ibi ſcripſi.hic ponit Arch. Jo.an.) Sed obijcies ſi pōt ꝯfirmare qd eſt plus: q̄re nō ꝯferre? Sol'.eſt falſum ꝙ ꝯfirmare ſit plus: q: q̄ ꝯfirmat nō donat: de ſi.inſtru.inter.ſed q̄ ꝯfert donat.ſ.eo.li.de offi.vica.c.vi. f ¶ Preſentatos. Quid de electꝪ p clericos ad q̄s electio ſpectat? dic idem: ſed de illis erat expreſſum in p̄dic.decre.cum olim.de maio.et obe.ſō de pñtatis ſoluꝫ hic dixit: et poterat de p̄ſentatis dubitari: q̄ſi pñtatio inniteret gratie: et iuri cōi vt ſic ptās huiꝰ gratie vacāte ſede in capl'm non tranſiret. g ¶ Idonei. Intelligitur ſi nō ſit appoſitū de elec.cām que.(arguit h Archi.p.c.xxviij.diſt.priuſq̄ꝫ.ꝛ p no. lxiij.di.c.j.in fi.ꝙ ſi cōfirmator epūs capl'm vel cōfirmator ipſoꝝ dicit talem nō debuiſtis eligere per id ipſum reprobaſſe videt Jo.an.) h ¶ Epiſcopum. Solū ea enim que ſunt iuriſdictionis tranſeunt in capitulum vacante ſede: vt in iuribus ſuperius allegatis.ad idem de here. ad ab/olendam.quod verum intelligas: niſi interdictum eis eſſet a papa: vt.ſ.eo.lib.de maio.et obe.c.vno.
i ¶ Si is. ¶ Non diuiditur. Jo.an. l ¶ Quem. Quod in decreta.ſ.de eta.ꝛ quali.preterea.de diſpenſatione olim fieri poterat: eſt hic hodie ius cōe: qd verum intelligo in hoc ſuo caſu.ſ. cum preſentatur quis ad rectoriā eccleſie parochialis p patronū. dic aūt vt dixi.ſ de preben.ſi pro clericis pauperibus.(multi contra: ꝛ vide ꝙ ibi dixi de elect. dudum.j. ſuper verſi.vel in ordinibꝰ Johan.an.) k ¶ Statutum. ſ.de elec.licet canon.
Q ¶ Uia cūctis et ī. ¶ Hec eſt famoſa decretalis et copioſa et ſubtiliter glo.p Innocē. Abba. hic ſummabat quod executor datus ſub forma ꝙ conferat tali qd dux erit acceprandū ante acceptationem nihil facere poteſt. hoc dicit Johā.an.ꝙ iſtd n[on] videt bene dictum ſed dicit ꝙ intellexit illud nihil quod afficiat: et ſic debet intelligi glo.in.§.ſubiunctiꝫ infra que incipit nota ꝙ qñ. Do.
l ¶ Quia. Contra hunc caſum ſtilus curie clauſulam adinuenit: qua ſtatuit terminum acceprandi: inhibens infra illum collationem fieri cum decreto: quod dic vt in Clemen.eo. ti.cum ei quem.ij.reſponſo.(formaꝫ illius Clemen. ibi vide.notatam in glo.iſte terminus. Jo.an.) m ¶ Et infra. Sub hoc infra intelligas factū.ſ.ꝙ Inno.quartus auctor decre.dicit. Hoſtien.ꝛ Boari.poſt cuꝫ. qui ſemp fuit nobilius grōſus et iſte draco fuit filius dñi de Borbono. Jo.an.) dedit grām draconi ſuper prima prebenda vel dignitate ſine cura.que vacaret in eccl'ia carnotenſi: quā duceret acceptandā: dato ſibi hore quodā in executorem: et in lr̄is ſuis erat decretum: prior ille acceſſit ad eccl'iā carnoteñ.q̄ tunc vacabat: ꝛ ibi in caplo in q̄ erat ſubdecanus grām publicauit: ꝛ ꝯtulit ibidē illi.d.dignitatē ſine cura: vl' p̄bēdā q̄ ibi prio vacaret q̄ꝫ duceret acceptādā: ihibēs ne q̄s veniret h ſuā collatōnē: ꝛ pnūciāſ irritū ſecꝰ fctm̄. Poſt h ppoſiteꝰ nor

Stilus curie

Addi.

Additio

ſanctioni: vt coadiutores huiuſmodi de ꝓuētibꝰ p̄latoꝝ in quoꝝ aſſument auxiliuꝫ: a ſumptꝰ ſuſcipiāt moderatos: ab alienatiōe qualibet de bonis eccleſiaſticis prelatorum ipſoꝝ: vel eccleſiarū ſuarum quomodolibet faciēda peni b tus abſtinētes: rōnē nō ſoluꝫ in diſtricto examine: ſed ꝛ p̄latis eiſdē (ſi ſane mētis extiterīt) ac capl'is eoꝝdē: ſeu etiā ipſoꝝ p̄latoꝝ ſucceſſoribus (ſi hoc antea nō fecerīt) plenariā reddit... ¶ Ceterum qd de epīs premittit: ad ſupiores etiā p̄latos eſſe volumꝰ ꝛ intelligimꝰ referendū.

De inſtitutionibus.

Bonifacius octauus.

Capitulum ſede vacāte licet bñficia ad epī collationē ſpectātia ꝯferre nō poſſit: tñ ab illa p̄ſentatos inſtituere pōt. hoc dicit. Zen.ca I

c Et ſi capitulū ſede d vacante: bñficia q̄ ad collationē epiſcopi ptinēt: ꝯferre e nō poſſit. ¶ Preſentatoſ tñ f a patronis poteſt admittere g ſi ſint idonei: ꝛ eos inſtituere in bñficijs ad que fuerint h preſentati. Liceat ad epm ſi ſupereſſet: admiſſio ꝛ inſtitutio huiuſmodi pertinere.

Idem in eodem.

Non repellit defectus ſacramentorum ordinum preſentatum. hoc dicit Zen.ca.II

i Si is queꝫ rectoris preſentatio in aliqua parochiali eccleſia noſcitur pertinere: quempiā non conſtitutum in ſacris preſentet ad eā: ipſuꝫ (dummodo alias ſit idoneus) et infra tempus a k iure ſtatutum ad ordines q̄s ipſius eccleſie cura requirit: valeat promoueri decernimus admittendum.

De conceſſione prebende et eccleſie nō vacantis.

Innocētius quartꝰ dilecto filio Andree capellano nr̄o.

Si mādet alicui ꝓuidere de dignitate vacatura quaꝫ duxerit acceptandam: et vacat dignitas quam añ acceptationē ordinarius ꝯfert: tenet ipiꝰ collatio: etiā ſi executor ipetrāt añ acceptationē fecerit reſeruationē īhibitionē: ꝛ ꝓceſſus ſuper prima vacāte. Johan.an.ca.I

l m Quia cūctis: et.ī. p poneba t itaq̄ꝫ pro parte tua: qd cum